

Màu hoa mùa hạ

Thơ : Nguyễn Kim Phượng
Nhạc : Duy Sơn

1. Phượng lại sáng trên khung trời mùa hạ. Giữa sân trường rực rõ những bông
 2. Phượng rực rõ xôn xao trang kỷ niệm. Trước cuộc đời rộn rã những ước
 3. Vào cuộc sống chia xa áo học trò, nhưng hoa phượng vẫn có lý mưa

hoa. Màu đỏ hoa cho học trò thấy nhớ. Thấy rất thương ngày tháng đã đi
 mơ. Tuổi mười hai đi qua màu áo trắng. Với trái tim còn vương những câu
 sang. Chiều nhìn hoa rung rinh trong nắng gió, ngắm cánh hoa chợt bỗng nhớ mènh

qua. Tuổi trẻ sống một thời màu hoa ấy. Để hôm nay lại nhớ mái trường
 thơ. Phượng còn đó buổi học lần sau cuối. Để sau lưng màu nắng đã dần
 mang. Màu phượng đỏ màu của ngày xưa ấy, mười hai năm về đứng dưới hàng

xưa. Nhớ tuổi thơ hồn nhiên còn đi học. Bước trên đường nhẹ bàng khuông
 buông. Mái trường đây một cái nhìn rất vội. Chia tay rồi phượng đỏ nghe rưng
 cây. Mắt nhìn hoa lòng nhớ bạn nhớ thầy, nghe như chừng lần đầu yêu hoa

đưa. ĐK : Khoảnh khắc dừng lại khi ngang về chốn cũ, hoa phượng
 rưng.

đỏ, cổng trường xưa lại vang những ước mơ. Cuộc sống con

người với bao nhiêu sôi động lại trở về bên màu đỏ tuổi

thơ. Bạn ơi đừng lại ngắm cánh hoa để luôn mến yêu

nhau. Thời gian ơi đừng lai, hãy lắng nghe hoa rơi.